

РЕШЕНИЕ

№ 426

гр. Бургас, 11.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Дарина Анг. Костова

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разглежда докладваното от Дарина Анг. Костова Гражданско дело № 20252100101856 по описа за 2025 година

Постъпила е искова молба от „УМБАЛ Бургас“ АД, бул. „Стефан Стамболов“ №73, ЕИК 102274111, чрез пълномощник адвокат Теньо Тенев от САК срещу д-р А. Г. М. с адрес гр. *** кв. *** ул. *** № ** за осъждане на ответника да заплати сумата от 410667,71 лева, представляваща част от общо дължимата от двамата сума в размер на 605 667.71 лева - главница по заплатено на 23.02.2022г. от ищеца обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на П.Д. по влязло в сила решение по гр.дело №89/2013г. на Бургаски окръжен съд, 162903,56 лева, представляващи дължима законна лихва върху главницата за период от три години преди датата на подаване на исковата молба, а именно – от 05.11.2022 год. до 05.11.2025 год., както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателното изплащане.

Съдът е изпратил препис от исковата молба и приложенията към нея на ответника, на който е указана възможността за подаване писмен отговор в законния едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаването му и неупражняването на права. В определения от съда едномесечен срок, ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба.

При това положение съдът намира, че книгата по делото са разменени редовно. Искът е предявен съобразно правилата за родова и местна подсъдност. Налице са активна и пасивна легитимация за предявяване на настоящия иск. Не са направени от страните възражения, нито до настоящия момент са станали служебно известни на съда други факти или обстоятелства, които след проверка за възникването им, да водят до извода, че са налице процесуални пречки или не са налице положителни процесуални предпоставки за разглеждане на иска.

В исковата молба се твърди, че с влязло в сила Решение № 8/24.01.2022г. по

въззивно гр.дело № 486/2021г. на Апелативен съд Бургас е потвърдено Решение № 271/26.07.2021г. по гр. дело № 89/2013г. по описа на Окръжен съд Бургас. По силата на двете съдебни решения „УМБАЛ Бургас” АД, с която ответникът е имал сключен трудов договор към датата на извършеното престъпление, от което са настъпили вредноостните последици, лечебното заведение било осъдено да заплати окончателно обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на П.Д. в общ размер на 605 667,71лв. (шестотин и пет хиляди шестотин шейсет и седем, лева,71ст.).

Посочва се, че на 04.02.2022г. от Бургаски апелативен съд бил издаден Изпълнителен лист на основание чл. 404, т.1 във вр. с чл.405, ал.1, 2 и 7 и чл. 408 от ГПК, за сума в общ размер от 605 667,71 лв. (шестотин и пет хиляди шестотин шейсет и седем, лева,71ст.).

Въз основа на издадения и предявен за плащане Изпълнителен лист било образувано изпълнително дело №0051/2022г. при ЧСИ Илко Бакалов, рег. № 705, с район на действие БОС, по което на 08.02.2022г. на „УМБАЛ Бургас” АД бе връчена покана за доброволно изпълнение. С платежно нареждане от 23.02.2022 г. лечебното заведение превело сумата от 605 667,71 лв.(шестотин и пет хиляди шестотин шейсет и седем лева,71 ст.) по банковата сметка на ЧСИ Илко Бакалов.

С така извършеното плащане на обезщетението за вреди за „УМБАЛ Бургас” АД се породило регресното материално субективно право на иск по чл.54 ЗЗД срещу преките причинители на вредите настъпили по тяхна вина, установена безспорно с влязлата в сила присъда по НОХД №127/2011г. на БОС, към което препраща разпоредбата на чл.203, ал.2 предложение 2 от КТ.

От своя страна със сила на присъдено нещо гражданският съд постановил окончателния размер на обезщетението за причинените вреди, което болницата заплатила с платежното нареждане от 23.02.2022 г.

Плащането на присъденото обезщетение е обстоятелство, което по силата на регресното право по чл.54 ЗЗД поражда правния интерес на „УМБАЛ Бургас” АД да претендира по съдебен ред в съответствие с чл.203, ал.2 предл. второ от КТ платеното в пълен размер от преките причинители на вредите.

По молба на ищеца е обзуюано гр.д.1522/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, по което „УМБАЛ Бургас” АД предявил частичен иск за сумата от 195 000 лева от общо заплатената сума от 605 667,71 лева и частичен иск за мораторна лихва в размер на 5000 лева от общ размер от 34 657,65 лева, които им били присъдени с Решение № 1058 от 12.10.2023 г. по същото дело, потвърдено с решение по в.гр.д.№ 164/2024 г. по описа на Апелативен съд Бургас.

В настоящото производство се предявява остатъкът от заплатените от „УМБАЛ БУРГАС”АД суми по Решение № 271/26.07.2021г. по гр. дело № 89/2013г. по описа на Окръжен съд Бургас.

На основание чл.122 ал.1 ЗЗД останалата част от иска се предявява срещу А. М. в

качеството му на солидарен длъжник, като ищецът твърди, че упражнява правото си по посочената норма на закона. Твърди се, че ответникът е участник във верижния процес на увреждането, чиято начална фаза е започнала от него, установено в мотивите и диапозитива на наказателната присъда. Цитира се съдебна практика в тази връзка. Горепосочените обстоятелства пораждат за ищеца правен интерес от предявяване на настоящите искиви претенции.

В срока за отговор, ответната страна е депозирала писмен отговор на исковата молба. На първо място са изложени съображения за недопустимост на предявените искиви претенции. Същите касаят предявяване на остатък по частичен иск, предявен по гражданско дело № 1522/ 2022 г. по описа на БОС. Посочва се, че с решение по гражданско дело 1522/ 2022 г. БОС осъдил ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от 117 000 лева и осъдил д-р С.П.П.-Д. да заплати сумата от 78 000 лева, представляващи главница по заплатено на 23.02.2022 г. от УМБАЛ Бургас АД обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на П.Д. по влязло в сила решение № 271/26.07.2021 г. по гр. д. № 89/2013 г- по описа на БОС, ведно със законната лихва върху посочените суми от предявяване на иска до окончателното им изплащане в размер на 3000 лева, осъди д-р Д. за сумата от 2000 лева, като част от общо дължимата законна лихва върху главницата в размер на 34 657.65 лева за периода от датата на плащане 23.02.2002 г. до датата на завеждане на исковете. Осъдени били да заплатят и разносните по делото. Решението на БОС по гр. д. № 1522/2022 г. било оспорено и по него е образувано въззивно гражданско дело № 164/ 2024 г. по описа на Апелативен съд Бургас, което приключило с влязъл в сила на 15.12.2025 г. съдебен акт - решение № 189/ 10.10.2024 г. на БАС. Ищецът счита, че настоящата претенция за сумите, присъдени като обезщетения над постановените в гр. д. № 89/ 2013г. на БОС обезщетения е недопустима. Също така недопустима била претенцията и поради това, че същата е насочена само към единия от солидарните длъжници. Съдът е преценил изложените доводи за недопустимост на исковата молба, като доводи по същността на спора. По нататък в отговора се излагат мотиви по същество. Отделно от всичко гореизложено, се казва, че решението по частичният иск е постановено и при участие на трето лице- помагач, а именно —ЗАО ОЗК — Застраховане АТІ, с ЕИК 121264177, като счита че следва дружеството да бъде привлечено и в този процес. УМБАЛ БУРГАС АД имало сключена застраховка „професионална отговорност на лекари и медицински персонал“ в посоченото дружество и същото е участвало като трето лице- помагач по гр. д. № 89/ 2013 г. по описа на БОС но и до ден днешен нямало предявена регресна претенция срещу него. Поради което и на основание чл. 219, ал.1 от ГПК моли да бъде привлечено като трето лице дружеството помагач- ОЗК Застраховане АД, с ЕИК 1212265177. С оглед на гореизложеното, моли за отхвърляне на предявената претенция като недоказана и неоснователна.

Бургаският окръжен съд, като съобрази, че са налице процесуалните предпоставки за допустимост на исковата молба и липсват процесуални пречки за разглеждането на спора, приема, че предявеният иск е допустим.

Бургаският окръжен съд, след съвкупна преценка на доказателства по делото, с оглед изразените становища и съобразно закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл.54 от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 203, ал.2 Кодекса на труда и чл.86 от ЗЗД от „УМБАЛ Бургас“ АД, бул.“Стефан Стамболов“ №73, ЕИК 102274111, чрез пълномощник адвокат Теньо Тенев от САК срещу д-р А. Г. М. с адрес гр. *** кв. *** ул. *** № ** за осъждане на ответника да заплати сумата от 410667,71 лева, представляваща част от общо дължимата от двамата сума в размер на 605 667.71 лева - главница по заплатено на 23.02.2022г. от ищеца обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на П.Д. по влязло в сила решение по гр.дело №89/2013г. на Бургаски окръжен съд, 162903,56 лева, представляващи дължима законна лихва върху главницата за период от три години преди датата на подаване на исковата молба, а именно – от 05.11.2022 год. до 05.11.2025 год., както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателното изплащане.

Предпоставки за уважаване на претенцията са: ищецът да е лице, което да отговаря за вреди, причинени от друго и да е заплатило тези вреди.

По делото не са налице признания на права.

Съдът, на основание чл.300, чл.297 и чл. 299 от Гражданския процесуален кодекс приема за безспорни следните факти, установени с цитираните по-долу съдебни актове :

С влязла в сила Присъда № 9 от 18.12.2017г., постановена по НОХД № 211/2017г. по описа на Апелативен съд Пловдив, д-р А. Г. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.123, ал.1 от НК, за това, че на 01.02.2008 г. в гр. Бургас, като дежурен хирург в приемно отделение на МБАЛ - Бургас, при упражняване на медицинска професия - лекар, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, като не отчетел тежкото общо състояние на пациентката П.Д. и не й назначил необходимия обем от спешни биохимични и инструментални изследвания, не е могъл да прецени характера и тежестта на заболяването и не я е насочил за хоспитализация в хирургично отделение за уточняване на диагноза, чрез бездействие по непредпазливост причинил смъртта ѝ, настъпила на 03.02.2008г. в отделението за интензивно лечение при МБАЛ – Бургас.

Установено е нарушение на следните разпоредби : - т.4.1.3.3 от Медицински стандарт по хирургия, утвърден със заповед на министъра на здравеопазването № РД-09-109/18.03.2002г., съгласно която при постъпване на спешно болен хирургът в приемния кабинет е задължен да назначи необходимия обем спешни биохимични и инструментални изследвания, като при продължаващи диференциално-диагностични търсения пациентът се хоспитализира в хирургично отделение за динамично наблюдение; - т.6 от цитирания Медицински стандарт - не е осигурил качество на здравното обслужване на пациентката, изискващо срочност, адекватност и ефективност на медицинската помощ; - чл.26, ал.1, т.3 от Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред на МБАЛ - Бургас АД, съгласно която приемът на пациента се осъществява чрез спешно отделение и специализирани

консултативни кабинети, където се извършат необходимите диагностично-лечебни дейности, включително при спешни състояния, както и изследвания и диагностично лечебни дейности, които не могат да бъдат извършени в условията на доболничната помощ; - във връзка с чл.99, ал.2 и ал.3, т.1 и 2 от Закона за здравето, според които спешно състояние е остро или внезапно възникнала промяна в здравето на човека, която изисква незабавна медицинска помощ, като медицинската помощ при спешни състояния е насочена към предотвратяване на смърт и на тежки и необратими морфологични и функционални увреждания на жизнено значими органи и системи - във връзка с чл.4, т.6 от Наредба № 25/ 04.11.1999г. за оказване на спешна медицинска помощ, според която обект на спешната медицинска помощ са болни, при които не може да се прецени характерът и тежестта на заболяването.

С влязла в сила Присъда № 143 от 20.09.2018г., постановена по НОХД № 244/2018г. по описа на ВКС д-р С.П.П. - Д. е призната за виновна в извършване на престъпление по чл.123, ал.1 от НК, за това, че на 02.02.2008г. в МБАЛ - Бургас АД поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, при упражняване на медицинска професия, в условията на независимо съпричиняване с д-р А. М., по непредпазливост причинила смъртта на П.Д., настъпила на 03.02.2008 г. в отделението за интензивно лечение при МБАЛ - Бургас АД. Установено е нарушение на чл.5 от Наредба № 25/ 04.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ, т.1 от Диагностично-лечебния алгоритъм на Клинична пътека № 181: оперативно лечение на остър перитонит/ приложение № 17 към Решение № РД-УС-04-127 в сила от 01.01.2008 г. на НЗОК - трета част, издадена от УС на НЗОК/, т.4.3. Операции : 4.3.5 от Медицински стандарт по хирургия, утвърден със заповед на министъра на здравеопазването № РД-09-109/ 18.03.2002г.

С Решение № 271 от 26.07.2021г., постановено по гр.д.№89/2013г. по описа на БОС, потвърдено с Решение №8 от 24.01.2022г., постановено по в.гр.д.№486/21г. по описа на БАС „Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Бургас“ АД е осъдена да заплати: - на Е.К.Д. следните обезщетения за вреди от смъртта на *** му П.И.Д., настъпила на 03.02.2008г. в „МБАЛ – Бургас“ АД, причинена по непредпазливост от лекари в болницата при немарливо изпълнение на медицински дейности : 10 000 лв. – за неимуществени вреди, състоящи се в преживени болки и страдания, и 500 лв. – за имуществени вреди, състоящи се в разходи за погребение, ведно със законните лихви върху тези суми за периода от 14.01.2010г. до окончателното 4 им изплащане, както и сумата от 321,70 лв. за направените по делото съдебни разноски, съразмерно с уважените искове. - на Е.Е.Д. сумата от 150 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, състоящи се в болки и страдания, от смъртта на *** й П.И.Д., настъпила на 03.02.2008г. в „МБАЛ – Бургас“ АД, причинена по непредпазливост от лекари в болницата при немарливо изпълнение на медицински дейности, ведно със законната лихва върху тази сума за периода от 14.01.2010г. до окончателното й изплащане, както и сумата от 1562,50 лв. за направените по делото съдебни разноски, съразмерно с уважените искове.

- На И.Н.И. и И.Г.И. следните обезщетения за вреди от смъртта на *** им П.И.Д.,

настъпила на 03.02.2008г. в „МБАЛ – Бургас“ АД, причинена по непредпазливост от лекари в болницата при немарливо изпълнение на медицински дейности : по 50 000 лв. за всеки от тях – за неимуществени вреди, състоящи се в преживени болки и страдания, и по 500 лв. за всеки от тях – за имуществени вреди, състоящи се в разходи за погребение, ведно със законните лихви върху тези суми за периода от 14.01.2010г. до окончателното им изплащане, както и по 1547,18 лв. на всеки от тях за направените по делото съдебни разноски, съразмерно с уважените искове.

По делото са представени доказателства за това, че с платежно нареждане от 23.02.2023г. в рамките на ИД20227050400051 по описа на ЧСИ Илко Бакалов „Университетска Многопрофилна Болница За Активно Лечение – Бургас“ АД е заплатила сумата от 605 667.71лв.

По отношение на твърденията за солидарно причиняване на вредите от д-р С.Д. и д-р А.М. , съдът намира следното : Съгласно чл. 121 от ЗЗД , солидарността възниква по силата на изрична законова разпоредба или при изрична уговорка между страните по правоотношението. Предвид разпоредбата на чл.53 от ЗЗД , ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно. Тази солидарност е само по отношение на увреденото лице и за лицето, което заплатило на основание чл.49 от ЗЗД ще възникне правото да иска плащане по отношение на делинквентите само да припадащата им се част съобразно степента на съпричиняване. При липса на доказателства, каква е степента на съпричиняване на двете осъдени с присъди лица – ответникът и д-р С.П.-Д., съдът приема, че съпричиняването е в съотношение 60/40, както е прието с влязлото в сила решение , постановено по частично предявения иск - Решение № 1058/12.10.2023 год. по гр.д. №1522/2022 год. по описа на Окръжен съд Бургас, което е потвърдено от въззивната и касационната инстанции.

Съдът приема , че горното съотношение е възприето от съда по влязлото в сила решение и е обвързващо за настоящия съд, доколкото се касае за принципно определяне на обема на съпричиняване на вредата от двамата делинквенти, а не до размера на претърпените вреди, по отношение на който се формира сила на пресъдено нещо само по отношение на предявения размер. ППВС № 17/1963 и ТР № 3/2016 ОСГТК на ВКС , според което „Решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.“

Следователно от доказано платената сума в размер на 605667,71 лв. ищецът има право да търси от ответника общо до 363 400,63 лв., от които вече са присъдени 117000 лв. или остатъкът е в размер на 246 400,63 лв. или 126 016,79 евро. Предявената претенция за главницата е в размер на 410667,71 лв. или 209 971,07 евро. И следва да бъде отхвърлена над размера от 126016,79 евро.

Съдът намира, че възражението на ответника за липса на доказателства е неоснователно с оглед на представянето на доказателства за възникването на деликтната

отговорност на ответника , по силата на цитираната по-горе присъда, наличието на доказателства за трудовото му правоотношение с ищеца към момента на извършване на деликта, осъждането на ищеца , в качеството му на възложител на работата да заплати обезщетение по силата на чл.49 от ЗЗД за претърпените от вредоносните действия на ответника последици и установяването на вземането по чл.54 от ЗЗД , ведно със съотношението на съпричиняване с влязлото в сила решение по предявените частични искове срещу ответника и другия делинквент по гр.д. № 1522/2022 по описа на Окръжен съд Бургас. По силата на чл.203, ал. 2 от Кодекса на труда, отговорността на ответника е в пълен размер на причинената на работодателя вреда , поради което искът е доказан по основание. По размера, с мотиви, изложени по-горе съдът намира , че искът е основателен до размер от 246 400,63 лв. или 126 016,79 евро за главницата.

По отношение на законната лихва, съдът на основание чл.162 от ГПК , като извърши изчисления съобразно общоизвестния размер на лихвения процент, приложим по силата на закона при изчисление на размер на законната лихва, изчислява размер на 95392.60лв. или 48 773,46 евро.

По отношение претендираната законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба , съдът намира , че следва да се присъди законна лихва същата, като функционално обусловена от основателната претенция за главницата.

С оглед уважаване на исковата претенция, ответникът следва да заплати на ищеца направените разноси, които са доказани в размер от 25 024,08 евро, съобразно процентното съотношение на уважената към отхвърлената част от исковите, която е съответно 59,59% към 40,41%, следователно разноските следва да бъдат присъдени на ищеца в размер на 14 911,85 евро. Съдът намира направеното възражение за прекомерност за неоснователно, предвид цената на исковите и сложността на спора. Ответникът не е представил списък на разноските, нито е предявил претенция за заплащането им.

Мотивиран от изложените съображения, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА д-р А. Г. М. с адрес гр. *** кв. *** ул. *** № ** да заплати на „УМБАЛ Бургас“ АД, бул.“Стефан Стамболов“ №73, ЕИК 102274111, чрез пълномощник адвокат Теньо Тенев от САК сумата от 174765,10 евро, от които 126 016,79 евро за главницата, представляваща част от общо дължимата главница по заплатено на 23.02.2022г. от ищеца обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на П.Д. по влязло в сила решение по гр.дело №89/2013г. на Бургаски окръжен съд, в съотношение на съпричиняване на вредите описано в мотивната част на решението, 48 773,46 евро, представляващи дължима законна лихва върху присъдената част от главницата за период от три години преди датата на подаване на исковата молба , а именно – от 05.11.2022 год. до 05.11.2025 год., както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателното изплащане, както и разноси по делото в размер на 14 911,85 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____